

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. VII. Christus Patris voluntati se submittens calicem ab eo oblatum
admittit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

tamen hic quilibet exclamat, Sitio: *da mihi bibere:*
 Ioan. 4. vix primarius labris gustavit: cum ecce, ut Jona-
 7. thas, exclamat: *Gustans gustavi paululum vini, ex ca-*
 1. Reg. llice mundi, & ecce morior. Contra calix tuus in-
 14. 43. ebrians, ô Christe, quàm præclarus est, quia tu
 Cant. 4. labiis tuis, sub quibus est mel & lac, omnem ama-
 5. ritudinem sustulisti: idè gustans gustabo paulu-
 lum vini, ex calice, quem tu bibisti, & ecce vivam,
 Ioan. 4. quia qui bibit ex calice isto, non sitiet in æternum,
 14. sed fiet in eo fons aquæ salientis in vitam æternam.

§. VII.

*Christus Patris voluntati se submittens, calicem
 ab eo oblatum admittit.*

Matt. 26 Pater mi, si possibile est transeat à me calix iste, verum
 non sicut ego volo, sed sicut tu. Pater mi, scio, scio,
 decretum tuum, cui in foro Justitiæ subscripsi
 admisi mandatum tuum: tenes chirographum
 meum: novi, quia in capite libri scriptum est de me, ut
 Ps. 39. 9 facerem voluntatem tuam, DEVS meus volui. Itaque
 non mea, sed tua voluntas fiat. Sed tamen Pater,
 & Pater mi, non tantum favore gratiæ, sed jure
 naturæ, tu scis, quia diligo te, & scio quia diligis
 me, te attestante, Hic est Filius meus dilectus. Si ergò
 Matt. 3. diligis me, si unquam tibi bene complacui, pla-
 17. ceat tibi, ut transeat calix iste à me. Sufficiat tibi,
 Pater, me natum in stabulo, pannis involutum,
 reclinatum in præsepio. Si lachrymas quæris? fle-
 vi super Jerusalem. Si sanguinem? hunc fudi cir-
 cumcisus. Si labores? *Pauper sum ego, & in laboribus*
 Ps. 87. à juventute. Si fatigationem? *fatigatus sedi supra*
 26. *fontem: tristitiam? Tristis est anima mea usque ad*
mortem. Transeat ergo calix iste. Tuone Filio dile-
cto, & sic dilecto conveniunt vincula, sputa, ala-
pæ, flagella, spinæ, clavi, crux? poterisne Pater mi
 videre

videre Filium tuum in Golgothæo monte, summa cum ignominia medio in aëre, probroso in stipite, nudum, lacerum, cruentum tanquam opprobrium omnium hominum, & novissimum virorum pendere, ac mori? *Nunc anima mea turbata est. Pater salvifica me ex hac hora. Et nunc dicam: veruntamen non sicut ego volo, sed sicut tu. Hac vox dilecti est.* Hæc vox capitis, salus est totius corporis. Agnosco in unâ persona duas voces sensu discrepantes: altera est vox Timoris, altera est vox Amoris. *Transseat à me calix,* vox est Timoris; *veruntamen non sicut ego volo,* vox est Amoris. *Transseat à me calix,* vox est quasi infirmi; *non sicut ego volo,* vox est Medici. Timor calicem rejicit, Amor admittit. Timor vult calicem transire à se, Amor vult transire per se. Timor calicem vult effundere, Amor vult ebibere. Clamat timor, *non bibam de hoc genimine vitis* Amor clamat: *Da mihi bibere. Bibam donec exhausto calice dicam: Consummatum est.* Dum proponitur Christo fœtalis ille cruentæ tragœdiæ apparatus, funes, vincula, columnæ, flagella, spinæ, fel, acetum, crux, clavi, lancea. Timor dicit: *Pater mi, si possibile est, transeat à me calix iste.* At contra, dum illi proponuntur decretum SS. Trinitatis, corporis ejus resurrecturi gloria, Angelorum desiderium, SS Patrum è lyngo suspiria, hominum universorum salus, denique Patris æterni voluntas, Amor dicit: *Non sicut ego volo, sed sicut tu.* Dum auditur vox Timoris, *transeat à me calix iste.* Exultant inimici hominis, lætantur Inferi, triumphant dæmones, & consilium faciunt in unum, ut perdant hominem dicentes, *Deus dereliquit eum, persequimini, & comprehendite eum, quia non est qui eripiat;* calicem, quem dedit ei Pater, non vult bibere. At verò dum personat vox illa amoris,

Ioan. 12.

27.

Cant. 2.

8.

Gal. 5. 17

Marc.

14. 25.

Ioan. 14

10.

Ps. 70.

11.

ris, non sicut ego volo, sed sicut tu, fugiunt dæmones, confunduntur hostes, ululat tartarum, gaudent cœli, lætantur Angeli, applaudunt homines. Quemadmodum Christus hic expertus est luctam inter Timorem & Amorem; sic & ego facteor, me audire vocem in membris meis reclamantem voci mentis meæ. Toties clamat corrupta natura: *Transseat à me calix iste*. Si proponatur mihi injuria oblivione sepelienda, inimicitia deponenda; cum silentio audiendæ contumeliæ: hic clamatur: *Transseat à me calix iste*. Maceranda est caro inedia, pungendum hispido amictu corpus, frænanda luxuria, cohibenda iracundia; iterum obloquitur caro, & clamat: *Transseat à me calix iste, Transseat à me omnis adversitas: transseat à me paupertas, ignominia, fames, sitis, morbus, denique transseat à me quidquid mihi incommodum, molestum, malum est*. Vox hæc vox Esau est, non Jacob: est vox naturæ, non gratiæ: est vox carnis, non spiritus. Alia nunc est vox mea: *non sicut ego volo, sed sicut tu*. Profiteor, tua voluntas est quidem prima regula omnium voluntatum, ad cuius normam oportet nos quidlibet velle, & nolle: sed tamen quia toties voluntas mea declinat à voluntate tua, agnosco me esse similem illi pigro, de quo Sapiens: *Vult & non vult piger*. Urges me tuis verbis; *Adolescens tibi dico surge, jam volo surgere, jam nolo*. Spiritus jam me erigit, caro iterum deprimit. Clamat Spiritus: *Quæ sursum sunt, quæ re, quæ sursum sunt, sape*; Reclamat caro, & dicit: *Mitte te deorsum*; sic ego miser, dum unum, idemque volo, & nolo, inter luctantem spiritum, & reluctantem carnem, factus sum mihi metipso gravis. Et quid dicam? Spiritus quidem promptus est, hic dicit: *Fiat voluntas tua? Caro autem infirma: hic*

Sap. 13. 4

Luc. 7.

14.

Matt. 4.

Iob. 7.

20.

Matt.

26. 41.

COR-

contradicat. Fiat voluntas mea. Sed quia perversa est omnis voluntas, nisi ad tuam conversa, eam, ut Heliotropium solem, semper aspiciat, nos tuam faciemus, sed hac conditione, ut & tu facias voluntatem Patris tui. Multum peto, dum peto, ut facias voluntatem Patris, peto, quo nihil possum præstabilius, utilius, felicius, consequi. Domine, tu omnia nosti: tu scis quid petam, tuis te verbis urgeo: dixisti: *descendi de caelo, non ut faciam voluntatem meam, sed voluntatem ejus, qui misit me.* Præclare; sed persequere sermonem, dic nobis, quæ est voluntas ejus qui misit te? *Hæc autem est voluntas Patris mei, qui misit me, ut omnis, qui videt filium, & credit in eum, habeat vitam æternam.* O plena solatii, plenissima gaudii verba! videmus te filium, licet tantum *per speculum in enigmate*; videmus te, licet duntaxat stantem post parietem, perspicentem *per cancellos*, & vel sic videndo credimus, quia tu es *Christus Filius DEI vivi*. Credimus, quia omnia per te facta sunt, & sine te factum est nihil; & idè credimus, quia tu *unigenitus filius*, qui es *in sinu Patris*: ipse enarrasti, ipse qui es veritas, dixisti: si ergò omnis qui videt filium, & credit in eum, debet habere vitam æternam, quid superest nisi ut illam, per te speremus, & propter te eam expectemus? Hæc est enim voluntas Patris, & quia eadem est voluntas tua, quæ Patris, hæc est & voluntas tua: fiat ergo voluntas tua, fiat & Patris voluntas, tunc nos certò manet æterna felicitas.

10. 21. 17

10. 6. 38.

1. Cor. 3.

12.

Cant. 2.

9.

Matth.

6. 16.

Ioan. 1.

16.

§. VIII.

Christus dormientes discipulos excitat.

Magnus ille totius mundi apud Patrem advocatus, postquam coram Patre pro negotio omnium negotiorum maximo, hoc est homi-

C

numa